

KERK-KRANT

GELOOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

jaargang 7, nummer 3

7 april 2019

Fra Angelico (1395-1455)

LITURGIEKALENDER APRIL EN MEI 2019

Daarom heeft de Heer ons liefgehad: opdat wij op onze beurt
elkaar zouden liefhebben.

Augustinus

Zondag 7 april 9.30 uur:

Lezingen:
Voorganger:

5e zondag veertigdagentijd: Meevoelen!

Jesaja 43,16-21 en Johannes 8,1-11
Joost Koopmans, osa

Zondag 14 april 9.30 uur:

Lezingen:
Voorganger:

Palmzondag: Trouw tot het einde!

Lucas 19,28-40, Jesaja 50,4-7 en Lucas
22,14-23,56
René Hornikx, pastoraal werker

Donderdag 18 april 18.30 uur:

Lezingen:

Witte Donderdag: Dienstbaar

Exodus 12,1-8.11-14 en Johannes 13,1-15

Aansluiten bij viering van Glorieux

Vrijdag 19 april 15.00 uur:

Lezingen:

Goede Vrijdag: Totale overgave

Jesaja 52,13-53,12 en Johannes 18,1-19,42

Aansluiten bij viering van Glorieux

Zaterdag 20 april 19.00 uur:

Lezingen:

Paaswake: Nieuw leven

Genesis 1,1-2,2; Ex.14,15-15,1 en Lucas
24,1-12

Voorgangers:

Dolf van der Linden, osa en Marleen
Kreemers, pastoraal werkster

Zondag 21 april 9.30 uur:

Lezingen:

Paaszondag: Zien en geloven

Handelingen 10,34a.37-43 en Johannes
20,1-9

Voorgangers:

Dolf van der Linden, osa en Johan
Wolbrink, diaken

Maandag 22 april 11.00 uur:

Tweede Paasdag: Ik leef!

Lezingen: Handelingen 2,14.22-32 en Matteüs 28,8-15
Aansluiten bij viering van Glorieux

Zondag 28 april 9.30 uur:

**Beloken Pasen: Ik wens jullie vrede!
Zondag van de Goddelijke
Barmhartigheid**

Lezingen: Handelingen 5,12-16 en Johannes 20,19-31
Voorganger: René Hornikx, pastoraal werker

Zondag 5 mei 9.30 uur:

**3e zondag van Pasen: Terug in de
kring. (Bevrijdingsdag)**

Lezingen: Handelingen 5,27b-32.40b-41 en Johannes 21,1-19 of 21,1-14
Voorganger: Joost Koopmans, osa

Zondag 12 mei 9.30 uur:

**4e zondag van Pasen: In Gods hand.
Roepingenzondag (Moederdag)**

Lezingen: Handelingen 13,14.43-52 en Johannes 10,27-30
Voorganger: Annelies Rosier, pastoraal werkster

Zondag 19 mei 9.30 uur:

**5e zondag van Pasen: Houd van
elkaar. Zondag van de Oosterse
kerken**

Lezingen: Handelingen 14,21-27 en Johannes 13,31-33a.34-35
Voorganger: Marleen Kreemers, pastoraal werkster

Zondag 26 mei 9.30 uur:

**6e zondag van Pasen: Geestkracht
als hulp**

Lezingen: Handelingen 15,1-2.22-29 en Johannes 14,23-29
Voorganger: Johan Wolbrink, diaken

Donderdag 30 mei 11.00 uur:

**Hemelvaartsdag: Begin een nieuw
leven.**

Lezingen: Handelingen 1,1-11 en Lucas 24,46-53
Aansluiten bij viering van Glorieux

Zondag 2 juni 9.30 uur:

**7e zondag van Pasen: God groeit in
ons. (Wereld communicatiedag).**

Lezingen: Handelingen 7,55-60 en Johannes 17,20-26
Voorganger: Joost Koopmans, osa

Getuigen: beweging van "binnen" naar "buiten".

De liturgische kalender in deze krant omspant bijna de belangrijkste periode uit het kerkelijke jaar. Hij loopt van Palmzondag tot de zondag voor Pinksteren. Pasen en Pinksteren zijn de voornaamste feesten voor christenen. Uit het Paas- en Pinkstergeloof is de Kerk ontstaan. Hiervoor is een element van wezenlijk belang geweest: getuigenis. Getuigenis afleggen van het leven, lijden, sterven, verrijzen en de Geestkracht van Jezus Christus dat als een vuur gaat branden. Getuigen van Christus zijn we als we ons de boodschap van Jezus Christus hebben toe-geëigend (= binnen). Met andere woorden als we eigenaars zijn geworden van Jezus' aandacht voor vrede en vrijheid voor alle mensen. In de eerste lezingen uit de Handelingen van de Apostelen in deze periode staat getuigenis afleggen centraal.

Hosanna: verlos nu!

Voor zijn leerlingen was Jezus de gedroomde koning, die de heerschappij van Rome omver zou werpen. Met Palmzondag gebeurt er in de lezingen iets bijzonders. Twee van zijn leerlingen hebben gezorgd voor een ezel. Jezus gaat op de ezel zitten. Zo rijdt Hij Jeruzalem binnen. Het tekent Jezus dat hij zo koning wil zijn. Een paard is een strijddier, waar oorlog mee wordt gevoerd. Wereldse koningen rijden op een paard en komen met harde hand regeren. Een ezel is een lastdier: dienst-

baar en zachtmoedig. Jezus komt met vrede en vrijheid. Hij wil de mensen bevrijden van innerlijke en uiterlijk dwang.

Mensen legden een looper met jassen en palmtakken voor Jezus neer. Ze zwaaiden hem toe en riepen: 'Hosanna voor de Zoon van David! Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hemel! Het "Hosanna" is een blijk van hoop dat het koningschap van de Enige nu opnieuw werkelijkheid gaat worden. Het is een Hosanna (= help toch, verlos nu) in de hemel dat nu ook op de aarde komt.

Jezus staat op in het hart van de leerlingen

Na Palmzondag voltrekt zich een scenario dat toen niemand voor mogelijk hield. Jezus wordt voor het gerecht gebracht, veroordeeld en sterft aan een kruis. De leerlingen hebben angst. Ze verbergen zich. Afgesloten halen ze herinneringen aan Jezus op. Stilaan breekt bij hen de hemel en hun hart open. 'Brandde het niet in ons', met andere woorden, wisten we het eigenlijk al niet veel langer? Toen Jezus opstond in hun hart, gooiden ze de deuren van hun verblijf open en getuigden aan wie het maar horen wilde wie Jezus voor hen was geworden: de verrezen Heer.

Door het getuigenis van de apostelen zijn wij tot geloof gekomen. Aan ons de opdracht om te getuigen 'van binnen' (= eigenaar geworden van Jezus boodschap), 'naar buiten' (= uitdragen in daad en woord wat Jezus Christus voor mij betekent).

Profiel van een goede getuige!

Van iemand die op een goede manier getuigenis aflegt van zijn geloven kunnen we drie kenmerken aangeven. Op de eerste plaats is een getuige "bevlogen", spreekt met passie over zijn geloven, vertelt waar zijn hart vol van is. Op de tweede plaats heeft een getuige respect voor de vrijheid van een ander. Iemand die getuigenis aflegt van zijn geloven laat mensen vrij en zoekt de dialoog en de ontmoeting. Degene die het getuigenis aanhoort is vrij in zijn overwegingen en eventuele keuze met betrekking tot het geloofsgetuigenis. Op de derde plaats is een getuige authentiek. Dit wil ook zeggen dat een getuige altijd integer is, niet meer vertelt dan hijzelf kan waarmaken in eigen leven, maar ook niet minder.

René Hornikx

Bidden (4)

In een interview in het dagblad TROUW (3 juli 2018) geeft de benedictijner monnik Luigi Gioia aan Stijn Fens zeven tips om succesvol te bidden. We besteden in de Kerk-Krant hier aandacht aan. Deze keer deel 4.

Kijken naar het voorbeeld dat Jezus zelf heeft gegeven

Als ik wil bidden, zoek ik meestal een stille plek op. Dat kan in principe overal zijn, als het maar stil is. Stille is voor mij de mooiste taal. Tegelijk kan stilte voor onrust zorgen. Je hoort jezelf. Als je luistert hoor en voel je onzekerheid, twijfel, en je zwakke plekken komen aan de oppervlakte.

Wie een beetje vertrouwd is met het Nieuwe Testament, weet dat Jezus zich terugtrok in de stilte en de eenzaamheid om te bidden. We gaan in deze bijdrage kijken, wanneer Jezus dat deed. Wanneer trok hij zich terug in de stilte en waarom deed hij dat? 'Als Jezus zich terugtrekt in stilte is het om contact te maken met zijn Vader. Met God', zegt Gioia.

Het aantal keren dat Jezus zich terugtrekt om te bidden, valt bij nader inzien erg mee. Bij Matteüs en Marcus vier keer en bij Lukas elf keer. Als we enkele van deze Bijbelplaatsen opzoeken en nader bekijken dan vinden we de redenen waarom Jezus bidt.

a. Hij bidt vlak vóór een belangrijke beslissing

Dat is allereerst het geval bij zijn doop in de Jordaan. In een visionaire ervaring komt de heilige Geest in de gedaante van een duif over hem en een stem uit de hemel zegt: 'Jij bent mijn liefste zoon'. Uit dit visioen mogen we afleiden dat Jezus bidt tot God om te gaan leven in het spoor van degene die in de joodse traditie dienstknecht, zoon van God wordt genoemd. Zijn bidden is hier: openstaan.

In Lucas 6,12-15 bidt Jezus vóórdat hij zijn twaalf leerlingen aanstelt. In 11,1-4 bidt hij vóórdat hij zijn leerlingen het verkorte Onze Vader leert.

b. Hij bidt wanneer mensen hem enthousiast willen bejubelen

Als mensen te enthousiast worden over wat Jezus doet, trekt hij zich terug. Dat zien we na de genezing van de schoonmoeder van Petrus (Mc 1:35) en na de wonderlijke spijziging (Mt 14,23). Tussen de genezing van een melaatse en die van een lamme maakt Lucas een opmerking (5,15-16) die lijkt te suggereren dat Jezus zich na genezingen en toespraken terugtrekt op eenzame plekken om er te bidden. Wat hij hier eigenlijk doet zegt Gioia: 'Hij laat zien dat het goed is om je af en toe terug te trekken, om afstand te nemen. Anders zijn we constant in de gebeurtenissen en missen we het overzicht'.

c. Hij bidt als Hij het nodig vindt zich op zijn roeping te bezinnen

Na de moord op Johannes de Doper is het voor Jezus tijd om zich terug te trekken, om zich te bezinnen op zijn roeping. Hij bezint zich op de vraag of hij de ingeslagen weg verder moet gaan. We lezen het bij Matteüs 14,13.

d. Hij bidt een enkele keer uit dankbaarheid

'Op dat uur begon Hij vervuld van de Heilige Geest te jubelen en zei: "Ik loof u, Vader, Heer van hemel en aarde, dat u deze dingen voor wijzen en verstandigen hebt verborgen, maar ze aan eenvoudige mensen hebt onthuld. Ja, Vader, zo hebt u het gewild".' (Lucas 10,21)

De wijzen en verstandigen zijn de religieuze leiders en Schriftgeleerden. Zij die mooi kunnen praten, de wetten kennen, ze anderen voorhouden maar er zelf niet naar leven. En wie zijn dan de eenvoudigen?

e. Hij bidt in tijden van crisis

Drie belangrijke crisismomenten maakt Jezus mee volgens Lucas. De eerste keer op de berg Tabor. Hij is hier met drie leerlingen en zelf is hij in gesprek met God en met Mozes en Elia. Dit verhaal van de gedaanteverandering komt vlak na zijn eerste lijdensvoorspelling. Jezus twijfelt. Op de berg is Hij in gesprek met God en de traditie (in de figuren van Mozes en Elia). In een visioen ziet hij de weg die Hij moet gaan. Hij ontvangt steun van Mozes en Elia die Hem zijn voorgedaan. Hij gaat.

Het tweede crisismoment speelt zich af op de Olijfberg (Lucas 22,39). De dreiging van de dood is voelbaar nabij. Jezus staat doodsangsten uit. Hij bidt: 'Vader, als u het wilt, neem dan deze beker van mij weg. Maar laat niet wat ik wil, maar wat u wilt gebeuren.' Hij vindt steun.

Het derde crisismoment speelt zich af aan het kruis. Met de dood voor ogen spreekt Jezus zijn laatste bede uit: 'Vader, in uw handen leg ik mijn geest'. Hij geeft zich helemaal over aan God.

In de volgende aflevering gaan we gaan we op zoek naar een goede houding om te bidden.

René Hornikx

Tweespraak over Augustinus

Tijdens het Augustinusfeest op 26 augustus hielden Joost Koopmans en Annelies Rosier een tweespraak over Augustinus. In de Kerk-Krant kunt u de uitgesproken teksten nog eens nalezen. Deze keer de laatste twee vragen en antwoorden.

Annelies: De Kerk heeft het idee van de erfzonde van Augustinus overgenomen: wellicht bedoelde hij daar iets anders mee dan de Kerk ervan gemaakt heeft, wat precies?

Joost: Onze menselijke natuur is een gebroken natuur: de mens is goed en kwaad, licht en donker. Daarom hebben we Gods genade nodig door Jezus Christus. 'Nederige erkenning van onze zondigheid gaat hand in hand met de dankbare erkenning om Gods verlossende genade door Jezus Christus.'

Annelies: Nog een tekst uitspraak van Augustinus die mij aanspreekt:

*De mens maakt reizen om zich te verbazen
over de hoogte van de bergen,
over de geweldige golven van de zee,
over de lange loop van de rivieren,
over de uitgestrektheid van de oceaan,
over de eeuwige kringloop van de sterren;
aan zichzelf gaat hij zonder verbazing voorbij.*

Wat bedoelt Augustinus met deze uitspraak?

Joost: Kort maar krachtig: Jij mens, bent zelf een wonder, zie je dat nog?

Op de augustijnenkerk St. Mary's in Harborne bij Birmingham staat met grote letters op de kerk geschreven: IN ALL THINGS LOVE!

Het is een van de grootste parochies in de stad en staat bekend om zijn innovatieve liturgie en lekenparticipatie. Het opschrift hoort bij een uitspraak waarin heel de levensvisie van Augustinus' wordt samengevat: *eenheid in het noodzakelijke, vrijheid in het niet noodzakelijke, in beide: Liefde!*

in omnibus caritas - in all things love - in alles: de liefde

"Wat God verbonden heeft, zal de mens niet scheiden"

Op 7 oktober 2018 hield Joost Koopmans onder deze titel een overweging die veel kerkbezoekers bijzonder aansprak. De redactie kreeg meerdere verzoeken om deze overweging in de Kerk-Krant af te drukken.

"Wat God verbonden heeft, zal de mens niet scheiden". Ik hoorde eens iemand zeggen: "er zijn weinig Bijbelteksten waar ik zo'n hekel aan heb als deze. Ik ben zelf ooit gescheiden en vanwege dit soort teksten die de Kerk tot wet heeft gemaakt, ben ik een tijd lang weggebleven uit de Kerk".

Inderdaad: heel het katholieke huwelijksrecht is op deze uitspraak gebaseerd, Maar .. als we naar de gewraakte Bijbelpassage kijken, zou de boodschap die Jezus geeft, wel eens anders kunnen zijn, dan wat wij ervan gemaakt hebben.

In de wet van Mozes was het mogelijk je vrouw een scheidingsbrief te geven. Ze kon dan haar boeltje pakken en weer naar haar familie teruggaan. In theorie was dat voor een vrouw óók mogelijk, maar het was bijna altijd de man die zijn vrouw heen zond. Jezus komt op voor de zwakkere partij. Mensen, in dit geval vrouwen, zijn geen wegwerpartikelen die je naar believen kunt afdanken. Regelmatig duiken er in de actualiteit voorbeelden op over mensen, met name vrouwen, die wél als wegwerpartikelen worden gebruikt. Denk maar aan vrouwenhandelaars, loverboys, en alle schandalen die via MeToo aan het licht komen.

De ene mens is het respect van de ander waard, en Jezus constateert dat dit respect ontbreekt in de manier waarop de Farizeeën omgaan met de wet en met relaties. Die hele bepaling van Mozes was er gekomen vanwege de hardheid van mannenharten en blijkens de discussies en de vraagstelling van de Farizeeën was dat nog steeds het geval. Maar voor Jezus is de eenheid en gelijkwaardigheid tussen man en vrouw niet iets juridisch, met alle haarkloverij van dien. Daarom formuleert hij nog maar eens waar het de Schepper om begonnen is. De liefdesband tussen twee mensen is een kostbaar goed, waar je niet lichtzinnig mee mag omspringen. Man + vrouw zijn als gehuwden beiden geroepen tot zorg en verantwoordelijkheid voor hun gezamenlijk verbond.

Maar helaas is dat ene vers: "wat God verbonden heeft, zal de mens niet scheiden", door de Kerk toch uit zijn verband gerukt en wordt het –op een aantal uitzonderingen na- verstaan als een massief verbod op alle echtscheiding. Zo worden mensen gedwongen om bij elkaar te blijven, ook al is er van een verbond geen sprake meer: "waarom laat hij me steeds alleen zitten?", "kan ik dit van haar nog accepteren?"

Wat je vanuit de grond van je hart beloofd hebt ... wat je vast van plan was je leven lang vol te houden ... kan door omstandigheden helaas onmogelijk worden. Is het niet onmenselijk om iemand dan toch te dwingen om door te gaan? Dat kan Jezus' bedoeling toch niet zijn? Hij die het menselijk falen een plaats geeft en laat zien dat God groter is dan ons hart en daarom mensen ruimte geeft om opnieuw te beginnen.

Voor een goede relatie tussen man en vrouw geldt hetzelfde als voor een goede vriendschap of partnerschap tussen mensen van hetzelfde geslacht: dat er ver-

trouwen is en dat je van elkaar op aan kunt. Betrouwbaar zijn is veel meer dan alleen maar seksuele trouw. Het is ook: geheimen kunnen bewaren, afspraken nakomen. Het is: de ander in zijn/haar waarde laten, waarderen om wie hij/zij is: "zo mooi anders". Het is één zijn, maar ook twee mogen blijven. Het is de ander hoog houden, zonder jezelf te verloochenen. Soms schuurt dat, botst dat. Maar in een goede vriendschap kan dat, en kun je onenigheden uitpraten.

Volgens de Bijbel zijn mensen beeld van God. Hij schiep ons mannelijk en vrouwelijk. Om een hele mens te zijn moeten we elkaar dus aanvullen in gelijkwaardige relaties. We lijken op God als we de schepping bewaren en trouw zijn in het verbond dat we met elkaar aangaan. Daarbij moeten we elkaar dus helpen, want niemand kan trouw zijn zonder hartelijkheid en waardering. Jouw man – vrouw – vriend – vriendin – kind – collega kan moeilijk trouw zijn aan jou als jij niet hartelijk en waardierend bent. Als je je relatie niet onderhoudt, breng je, wat God je gegeven heeft, in gevaar....

Joost Koopmans

Nacht van de Vluchteling

In het weekend van 15/16 juni loop ik de Nacht van de Vluchteling. Een sponsorloop waarmee Stichting Vluchteling een zo hoog mogelijk bedrag inzamelt voor hulp aan vluchtelingen wereldwijd. En dat is hard nodig, want wereldwijd zijn er 68,5 miljoen mannen, vrouwen en kinderen op de vlucht voor oorlog en geweld.

Vorig jaar liep ik deze tocht voor het eerst, van Nijmegen naar Arnhem, 40 km. Dit jaar loop ik de route van Westerbork naar Groningen. Ik vind het belangrijk om vluchtelingen onder de aandacht te brengen. Mensen verlaten niet voor niets huis en haard, een ongewisse toekomst tegemoet. Het is jammer dat wij hen vooral als een probleem beschouwen, zonder aandacht te hebben voor het feit dat ze mensen zijn net als wij. Met eigen talenten, mooie kanten, verlangens, net als wij. Voor één nacht wil ik in hun schoenen staan, in het donker lopen, blaren krijgen, moe worden. Dat is niets vergeleken met wat zij meemaken.

Daarom de vraag....

Sponsor je mijn deelname?

https://www.nachtvande vluchteling.nl/actie/annelies-rosier?utm_source=kentaa&utm_medium=email-share&utm_campaign=nacht-van-de-vluchteling

Annelies Rosier

Intentieboek

We hebben sinds kort een intentieboek. Het ligt voor aanvang van de viering op een lessenaar in de kapel. Bezoekers kunnen, indien zij dit wensen, hierin hun intenties opschrijven die in dezelfde viering worden voorgelezen bij de voorbeden.

"Historici mogen zich niet wagen aan het voorspellen van de toekomst"

In deze aflevering van de Kerk-Krant een interview met Harrie Meelen, voorzitter van onze Geloofsgemeenschap Augustinus-Eindhoven en zijn vrouw Jorien Ruyters, die in onze gemeenschap actief is als coördinator van de Werkgroep Gastvrouwen. We werden gastvrij ontvangen voor een twee uur durend gesprek waarin behalve geloofszaken ook het onderwijs een prominente plaats innam. Geen wonder voor iemand die zowat zijn hele werkzame leven voor de klas of elders in school doorbracht en zijn echtgenote die, nog niet met pensioen, nog vrijwel dagelijks daar aan het werk is.

Om met jou te beginnen, Jorien, de inmiddels gebruikelijke openingsvraag over waar het allemaal begon. Is Eindhoven je bakermat?

Jorien: Nee, om precies te zijn, heb ik mijn eerste drie jaren in Kerkrade gewoond. Maar daar herinner ik me bijna niets meer van. Daarna zijn we naar deze stad verhuisd, waar ik een groot deel van mijn leven heb vertoefd. Met uitzondering dan van mijn studietijd die ik heb doorgebracht aan de universiteit van Utrecht. Daar heb ik geschiedenis gestudeerd met speciale belangstelling voor de Verlichting en haar invloed op de opvoeding van kinderen.

Op aandringen van onze kant haalt Harrie de afstudeerscriptie van Jorien uit de boekenkast in zijn werkkamer. Hij komt terug met een prachtig gebonden boek dat de indrukwekkende titel draagt: "Rationalisering van het Gods- en mensbeeld in de Verlichting in Nederland aan de hand van kinderbijbels. Een impressie van de invloed van de Verlichting."

En hoe begon jouw leven, Harrie?

Harrie: Ik ben wel een geboren Eindhovenaar, afkomstig uit Stratum. In mijn jonge jaren was ik misdienaar in de Gerarduskerk, waar ik goede herinneringen aan heb overgehouden. Huwelijks- en begrafenis missen waren altijd onder schooltijd en na afloop was je vaak ook niet slecht af, zeker als er bij een huwelijk een receptie volgde waar je het missiebusje naar toe moest brengen. Een priesteropleiding (op een internaat) zag ik niet zitten en dus liet ik dat liever over aan mijn broer. Die heeft wel de zes jaar Beekvliet afgemaakt. Zelf ging ik naar het Augustinianum en daarna naar Nijmegen om Geschiedenis te studeren.

Het Augustinianum speelde een grote rol in je leven, zo te horen?

HM; Ja, al in 1975 kwam ik al weer terug op mijn oude school, maar nu als leraar. De toenmalige rector vroeg mij,, zelfs terwijl ik nog studeerde, om een vacature van 12 lessen te komen vervullen . Sinds mijn ja-woord ben ik daar gebleven. Hetgeen betekent dat ik nooit naar een baan heb hoeven solliciteren. Behalve het vak Geschiedenis heb ik later ook een eerstegraads bevoegdheid voor het nieuwe vak Maatschappijleer behaald. Dat was eigenlijk best wel grappig want ik liep voor deze studie stage tijdens mijn eigen lessen. Overigens mocht ik destijds voor dit vak een heel eigen studieprogramma maken.

Begin deze eeuw werd ik afdelingsleider bovenbouw van het vwo. Heikel punt daarbij was dat ik naast die functie ook nog les wilde blijven geven aan een of twee groepen. Dit omdat ik voeling wilde houden met de leerlingen en met de ervaringen van mijn collega's op de "werkvloer", hetgeen niet door iedereen in de schoolleiding op prijs werd gesteld. Daarnaast was ik actief op school met allerlei neven activiteiten als o.a. organisator buitenlandse reizen en de derde wereldacties.

Mogen we het vragen? Hoe hebben jullie eigenlijk elkaar leren kennen?

Jorien: Wel, we hebben allebei als leerling deels tegelijkertijd op het Augustinianum gezeten. En in 1976 werden we zelfs tijdelijk collega's, maar dat duurde slechts kort. Maar, als je het zo wil noemen is het "aan geraakt" tussen ons toen we jaren later zomaar een keer carnaval gingen vieren, op, jawel, Valentijnsdag.

Harrie: Ik was in die tijd actief in de parochie Woensel Oost en toen ik zelfstandig wilde gaan wonen, zorgde de "goddelijke voorzienigheid" er vrij snel voor dat er een flat voor mij in de Cliostraat beschikbaar kwam. Ik maakte deel uit van een begeleidingsgroep, net als Jorien later ook, van het jongerenkoor van de parochie. We waren ook actief in de derde wereldgroep waar we ruim dertig jaar elke 4e zondag van de maand Fair Trade koffie verkochten. In 1984 zijn we getrouwd in de Mattheuskerk in Vaartbroek.

En hoe zijn jullie vervolgens bij de Augustijnenkerk terecht gekomen?

Jorien: Na Woensel Oost zijn we samen verhuisd naar Stratum, nabij Glorieux. Ook daar bleven we actief. Ik zat daar in het bestuur van de Fatima parochie totdat ook die kerk werd gesloten.

Harrie: Ja, en dan ga je als zoekend gelovige weer op zoek naar een andere kerk waar je je wellicht thuis zou kunnen voelen. Een aantal Augustijnen kende ik via de school natuurlijk al langer en met sommigen van hen heb ik contact gehouden, ook

toen zij zich geheel van het lesgeven op school hadden teruggetrokken. In de Paterskerk was met de komst van Joost Koopmans een aangename frisse wind gaan waaien. De sfeer sprak ons aan en dan is er altijd iemand die je persoonlijk benadert en vraagt of je actief mee wil doen. Zo zijn Jorien en ik uiteindelijk beland in onze huidige functies binnen de Augustinus-gemeenschap.

En wat zouden jullie kwijt willen over de huidige stand van zaken betreffende geloof binnen en buiten onze gemeenschap? Misschien kun je iets zeggen over hoe het met ons verder zou kunnen gaan?

Harrie: De vraag luidt hoe je een eigentijdse, open geloofsgemeenschap in leven kan houden die zijn wortels heeft in de katholieke gemeenschap. Heb je voldoende voorgangers? Vergrijst de gemeenschap niet te snel? Is er ruimte voor eenheid in verscheidenheid? Mijn katholieke opvoeding is als een rode draad blijven lopen door mijn hele leven. Maar het instituut Kerk heeft me in een aantal opzichten zwaar teleurgesteld. Mijn achtergrond als historicus heeft me echter ook geleerd dat de boodschap van het evangelie, de kern van de zaak, zonder een institutionele vorm op termijn het waarschijnlijk niet zal redden. Dus kerk verlaten is voor mij vooralsnog geen optie. Haar streven naar vrede, gerechtigheid en heilheid van de schepping is onmisbaar voor een samenleving. Maar binnen die gemeenschap moet wel ruimte komen voor een volwaardige positie van de vrouw, ook in het ambt. En de starre opvattingen over seksualiteit en celibaat zijn echt onhoudbaar. Waar je bijvoorbeeld bij de Oudkatholieke Kerk en Lutheranen wel positieve ontwikkelingen ziet lijkt de Rooms-Katholieke kerk helaas stil te staan.

Jorien: Harrie is duidelijk actiever in geloofszaken dan ik. Wel heb ik, in het vak geschiedenis en maatschappijleer steeds aandacht besteed aan de betekenis van het Christendom voor de samenleving. De maatschappij heeft nu eenmaal een moreel kader nodig.

En hoe zien jullie onze toekomst?

Harrie: Het mag zeker heel positief heten dat we na de verhuizing naar Glorieux een echte gemeenschap zijn geworden. Maar let wel, historici mogen zich niet wagen aan het voorspellen van de toekomst.

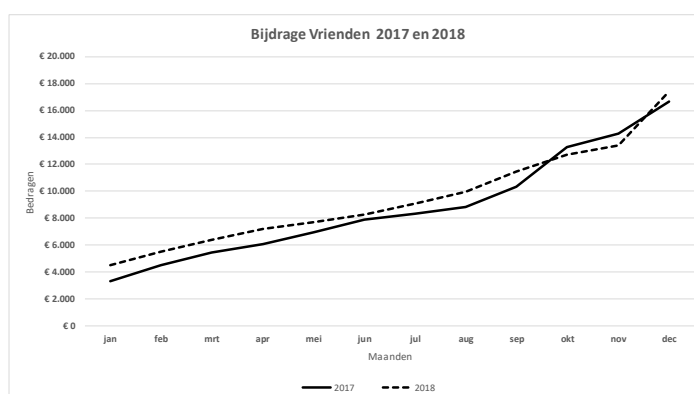
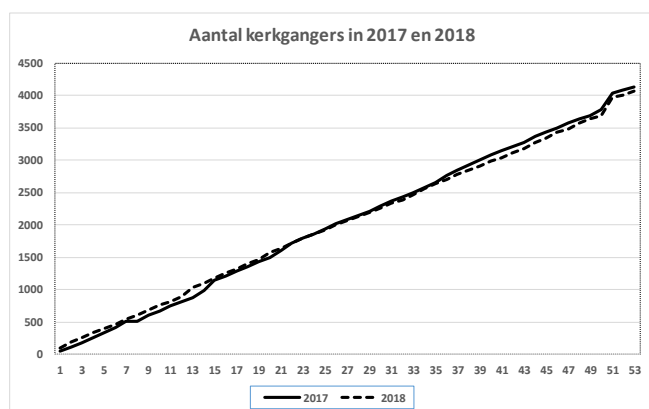
Met deze prachtige uitsmijter kwam er een einde aan dit geanimeerde gesprek. Met twee mensen die nog steeds volop hun steentjes bijdragen aan de maatschappij, en niet te vergeten aan onze geloofsgemeenschap. Daarvoor verdienen zij de hartelijke dank van ons en van onze lezers.

Anita van der Kam en Gert Dirksen

Stabiliteit

In het kalenderjaar 2018 vertoonde het aantal kerkbezoekers op Glorieux een stabiel beeld in vergelijking met 2017: 4.066 ten opzichte van 4.136. De financiële ondersteuning door de *Vrienden* was in 2018 iets hoger dan in 2017: € 17.400 ten opzichte van € 16.700, een toename van 4%. In onderstaande grafieken kunt u dit zien. Namens het bestuur bedank ik u voor uw bijdrage in het afgelopen jaar. In de *Kerk-Krant* van juni zal de jaarrekening over 2018 worden gepubliceerd.

Ad Broeken, penningmeester

Bezoek aan iconenatelier te Moergestel

Op 6 februari gaf zuster Delian de Brouwer haar lezing over "Icoon schilderen is meer dan schilderen alleen". We waren onder de indruk van haar deskundigheid.

Voor meer info: www.iconenatelier.nl

Zuster Delian nodigde ons uit om een middag in haar iconenatelier te Moergestel te komen kijken. Meteen waren er al meerdere enthousiaste reacties, dus besloten we ter plekke om samen dit uitje te gaan organiseren. Waarschijnlijk wordt dit begin mei of begin juni, de exacte datum volgt binnenkort via onze website.

Bent u ook geïnteresseerd om mee te gaan? Geef u op bij Jacques de Klerk: jdeklerk1946@gmail.com

Anita van der Kam

Bezinning voor Goede Vrijdag

Christus, gestorven onder Pontius Pilatus, wordt niet gewoon begraven maar in een lijkkleed gewikkeld en in een graf bijgezet. Volgens de joodse traditie maakt een ter dood veroordeelde mens, die aan een kruis hangt, de aarde onrein (Deuteronomium 21, 23). Daarom was het belangrijk om het lijk zo snel mogelijk te laten verdwijnen. Er was in Jeruzalem een speciale plek voor. Men gooide de lijken in een hoek en gooide er zand erop. Maar het is niet wat er met Jezus gebeurt. Hij wordt in een graf bijgezet. De evangeliën vertellen dat met veel zorg en details: Het gebeurt volgens de joodse gewoonte (Johannes (19,40) met linnen doeken en kruiden. Jezus wordt op een ceremoniële manier ten grave gebracht. Het is een nieuw graf, "waarin nog nooit iemand was bijgezet", Josef van Arimatea was er eigenaar van, waarschijnlijk was dit graf gereserveerd voor hemzelf maar hij geeft het voor de begrafenis van Jezus.

Deze gebeurtenis raakte de eerste christenen op een bijzondere manier en ook voor ons is het interessant, want wat we hier zien, is dat Jezus tot het einde met menselijkheid omringd blijft. Deze menselijkheid die hem werd ontzegd, die weg gelaten werd, zodat hij veroordeeld kon worden door Pilatus en op het kruis genageld werd. En toch blijven een paar mensen over, met onder andere Josef van Arimatea en bewijzen Jezus de laatste eer. De vrouwen zullen na de sabbat terugkomen om de balseming af te maken.

Graflegging, geschilderd door Caravaggio

Hiermee worden wij terug verwezen naar de oorsprong: Jezus wordt in doeken "gewikkeld". Het is het woord dat Lucas gebruikt bij de geboorte van Jezus. Christus komt onze geschiedenis binnen, gedragen op de schoot van zijn moeder en vergezeld door Josef, gewikkeld in doeken. Wij vinden dezelfde gebaren aan het einde van zijn leven. Buitengewoon symbool van een leven dat geheel is ontstaan om zich op te offeren, met dezelfde woorden bij de geboorte en de dood.

En deze graflegging gebeurt in een tuin (Joh. 19,41). Deze tuin verwijst naar de eerste tuin, de tuin van Eden, de tuin van de ongehoorzaamheid. Maar ook de tuin van het verbond want God belooft Adam en Eva, dat de kop van de slang die hen misleid heeft, verpletterd zal worden. Tuin van het verbond tussen de geliefden in het Hooglied.

Dit verhaal van de graflegging laat ons zien wat op veel momenten in de hele wereldgeschiedenis terugkomt:

Groepen mensen die elke menselijkheid afwijzen maar daarentegen ook enkelingen, zoals Maria, Josef van Arimatea en de vrouwen die Jezus met menselijkheid begeleiden... tot hoe ver kan de mens gaan? Hij kan gaan tot het toppunt van het afgrijselijke van het kwaad en hij kan ook gaan tot de grootste eer die je kunt bewijzen aan de onschuldige geëxecuteerde.

De nadruk op de graflegging wil deze paradox weergeven. Nu dat Christus dood is, en dat hij niets meer kan zeggen, niets meer kan doen, niets meer kan geven dan zijn lijk, plaatst hij ons voor de ultieme keuze: te weten of wij, aan de dood nog de verachting, de minachting, dus nog meer dood gaan toevoegen... of dat de dood van Christus iets van menselijkheid in ons wakker maakt.

Net alsof, op het ultieme moment, Christus ons zijn lichaam gaf om ons de keuze te geven zijn leven verder te zetten in onze eigen geschiedenis tot het einde toe.

Albert Rouet (uit autour du Credo). Vertaald en ingezonden door Simone Bartelds

Vastenactie 2019: Stichting Speelcadeau Eindhoven

Onze Solidariteitsgroep heeft samen met Glorieux dit jaar voor de Vastenactie de *Stichting Speelcadeau* in Eindhoven als doel gekozen,

Waarom speelgoed belangrijk is voor de ontwikkeling van kinderen heeft nauwelijks betoog. Uit een recent onderzoek van de GGD kwam naar voren dat één op de tien jonge kinderen in de regio Eindhoven in een arm gezin woont. Dan praten we over circa 9200 kinderen in de leeftijd van nul tot en met elf jaar. Met onze speelgoedbank willen wij voor deze kinderen iets doen. De Speelgoedbank fungeert hierbij als inzamel- en distributiepoint.

De *Stichting Speelcadeau* is een vrijwilligersorganisatie. Wij ontvangen van de gemeente Eindhoven een beperkte subsidie voor de bekostiging van ons pand en de energiekosten. Voor de rest zijn wij afhankelijk van sponsoren en donateurs. Al het speelgoed dat compleet is en fris is gepoetst, krijgt een plaatsje in onze winkel. De gezinnen die ons bezoeken, hebben een verwijsbrief gekregen van een maatschappelijk hulpverlener óf van de gemeente waar zij wonen.

Hopelijk spreekt ons doel u aan en wilt u ons in het kader van de Vastenactie een bijdrage leveren. Meer informatie vindt u op onze site: www.speelcadeau.nl. Daarop houden wij ook een teller bij. Wij hebben tot nu toe al ruim 3000 kinderen blij kunnen maken.

LEKENPRAAT XXXV

Er is dezer dagen heel veel te doen rondom het instituut kerk. Geen gebrek aan keuzemogelijkheden derhalve, als het om een onderwerp voor een column gaat. Vandaag wil ik ingaan op begrippen betreffende het hiernamaals. Dit naar aanleiding van een tweetal ontmoetingen die ik onlangs had in Finland die op mij zoveel indruk maakten, dat ze mij flink aan het denken hebben gezet.

Om beter te begrijpen welke situaties ik hier beschrijf, is het goed te beseffen dat dat land bekend staat als één van de beste plekken in de wereld om te leven. Dit onder andere vanwege het topniveau van allerlei voorzieningen die van welvaart welzijn maken. Of het nu gaat om gezondheidszorg, onderwijs of diverse sociale voorzieningen, dit alles is uitzonderlijk goed geregeld. Hetgeen inhoudt dat je best wel kunt spreken van een hemel op aarde.

Nu gebeurde het dat ik met mijn kleinzoon van vijf even het duurste en meest luxueuze warenhuis in Helsinki binnen was gelopen op zoek naar een toilet. Bij het verlaten van het pand zag ik op de brede stoep voor de hoofdingang een bedelaar zitten. De vraag die ik verwachtte, "waarom zit die meneer daar" kwam niet, zodat ik geen uitleg hoefde te geven en het afkopen van mijn schuldgevoel via wat muntgeld ook achterwege kon blijven. Maar de enorme tegenstelling tussen de "leefwereld" van deze man en wat ik daarbinnen net daarvoor allemaal was tegengekomen, bleef knagen.

Dat werd de volgende dag nog erger. Door een tramstoring belandden mijn vrouw en ik 's avonds in het donker in een ons onbekend deel van de stad bij een tramhalte, een abri die enige beschutting bood tegen de vrieskou. En dan blijkt hoe bevooroordeeld of geconditioneerd mensen zijn. Ik althans wel. Want ik schrok toen ik in het tramhokje een stevige gestalte zag van een man, duidelijk een zwerver die op het bankje zat met een plastic tasje naast zich en een open fles sterke drank aan de mond. Hij brabbelde wat onverstaanbaars en op mijn hoede bleef ik op "gepaste afstand" staan.

Maar zie. Eerst wees hij vriendelijk naar de plek naast hem, en op mijn opmerking dat staan en lopen gezonder zijn dan zitten kreeg ik te horen dat doctoren dat met me eens zouden zijn. Waarna ook nog een spreuk in het Latijn volgde dat het wijs was om naar wijze mensen te luisteren. Vervolgens vroeg hij in welke taal hij ons hoorde spreken waarna zich een uiterst prettige en boeiende conversatie ontwikkelde, hij de vriendelijkheid zelve bleek en we bovendien uit zijn relaas leken te kunnen opmaken dat deze aardige, correcte en beschaafde man door kortstondige pure pech in zijn leven "vervallen" was tot zijn huidige staat. Zodat we hartelijk afscheid van elkaar namen toen een kleine tien minuten later de tram arriveerde die ons naar ons hotel zou brengen.

Dat beeld van die man die daar achterbleef in de vrieskou, zonder warme, veilige plek om te overnachten, is me lang bijgebleven. Hoe flinterdun is de scheidslijn tussen geslaagd en gezond leven in de hemel op aarde en aan de onderkant van de samenleving terecht komen in wat je best kunt vergelijken met de hel die

volgens sommigen niet (meer) zou bestaan, net zo min als er nog sprake zou zijn van het vagevuur. Dat ook wel aangeduid wordt als de wachtkamer van de hemel. Het beeld dat in het verleden geschetst werd van het hiernamaals mag voor de een onwrikbaar hetzelfde en voor een ander aan verandering onderhevig zijn, feit blijft dat niemand daar uitsluitel over kan geven en het dus een kwestie is en blijft van geloof. Maar wel kan ik constateren, met de hierboven beschreven ervaring in het achterhoofd, dat los van alle opvattingen binnen het instituut kerk hierover, hemel en hel wel degelijk bestaan. Maar dan aan deze zijde, op deze aardbol dus. Het maakt nogal een verschil of je wieg stond in Noord west Europa dan wel ergens in de binnenlanden van de Congo, nabij de afvalhopen in Bangla Desh of de favela's bij Rio de Janeiro.

Om maar een paar plekken te noemen waar de meeste mensen die daar geboren worden nooit in de buurt zullen kunnen komen van het welvaartspeil dat ons in de schoot geworpen is.

Daarnaast kan het leven ook een hel zijn of worden als een mens bijvoorbeeld door een ernstige ziekte zijn zelfstandigheid of menselijke waardigheid verliest. Of, zoals in bovenstaand voorbeeld, buiten zijn schuld om van de maatschappelijke ladder naar beneden valt en in het afvoerputje van onze maatschappij belandt. En dan komt het er op aan dat er mensen zijn die proberen om een klein beetje hemel te scheppen voor zo iemand. Of de "helse" pijn te verminderen al is het met een druppel op een gloeiende plaat. Wat houdt ons daarbij echter vaak tegen? Daarvoor mag ik misschien wijzen op het Hooiwagen drieluik van Jheronimus Bosch dat ik een dezer dagen in Trouw afgedrukt zag. Waar tussen paradijs en hel het middenstuk vrijwel geheel gevuld wordt door een enorme hooiwagen. En het is precies die hooiwagen die aangeeft waarin voor ons allen het grote probleem schuilt. Is die - symbool van materialisme en vraatzucht - niet precies dat wat ons ervan weerhoudt ons bezit weg te schenken of letterlijk te delen met de behoeftige ander?

Gert Dirksen

Augustinus spreekt:

VEERTIG DAGEN

Vasten en bidden doet het hele lichaam van Christus over de hele wereld, de hele Kerk, die eenheid die in de Psalm zegt: 'Hoor, o God, mijn smeken, sla acht op mijn gebed; van het einde der aarde roep ik u aan, want mijn hart bezwijkt.' Deze woorden maken ons duidelijk waarom de veertigdagentijd is ingesteld als de jaarlijkse viering van de vernedering van het vasten. Want de Kerk roept, 'hier ver in den vreemde, waar mijn hart het begeeft'. Ze roept vanuit de vier windstreken die in de Schrift herhaaldelijk worden vermeld: het oosten, het westen, het noorden en het zuiden. Naar die vier windstreken toe worden de tien geboden van de Wet afgekondigd. Wanneer we dan tien met vier vermenigvuldigen, is de uitkomst toch veertig?

Veertig dagen duurde het vasten van Mozes op de berg; veertig dagen vastte ook Elia, de profeet bij uitstek. Veertig dagen heeft de Heer zelf gevast. Wij kunnen niet zo heel veel dagen zonder eten of drinken. Er zijn ook mensen die meer om culinaire redenen vasten dan om redenen van godsdienstige aard. Alsof de veertigdaagse vasten er niet is om zich toe te leggen op vrome nederigheid.

Laat Christus die honger lijdt krijgen wat de christen die vast minder krijgt. Laat je vasten tot steun zijn voor wie niets heeft. Laat de vrijwillige ontbering van de rijke de broodnodige voorraad worden voor de arme. En wees, in een geest van zachtmoedigheid en nederigheid, in alle barmhartigheid bereid tot vergeven. Vraag vergiffenis als je iemand onrecht hebt gedaan, schenk vergiffenis als je onrecht hebt geleden.

(Preek 208; Zie: *Als licht in het hart*, 69-70)

vertaling Wim Sleddens)

Toegangspoort Glorieux

Omdat op zondag wel eens ongenode gasten over het terrein van Glorieux lopen en er wat minder toezicht is dan in de week, heeft men binnen Glorieux besloten om de poort tijden onze vieringen en de koffie te sluiten.

Dat betekent dat de poort wel open is:

- voor de viering van 9.00 – 9.35 uur;
- na afloop van 10.15 – 10.30 uur en
- na de koffie van 11.15 – 11.30 uur.

Met de auto kun je altijd naar buiten, de poort opent als je ervoor staat. Voor fietsers en voetgangers die mogelijk tijdens de sluiting van de poort naar buiten willen, kan een muntje bij de receptie opgehaald worden.

We hopen op begrip van onze kerkbezoekers. De regeling wordt na een paar weken geëvalueerd.

Het bestuur

LEZINGEN, CURSUSSEN, ACTIVITEITEN

Cursus: Wat geloof ik? 'De geloofsbelijdenis van de apostelen'

Leiding: Simone Bartelds-Lathuilière, theologe. Religie kunnen we zien als 'De beleving van een diepe verbondenheid met zichzelf, de ander, de wereld, de mensen en het transcendente'. Essentieel is om woorden te vinden om deze verbondenheid uit te drukken. In het begin van het ontstaan van het Christendom is deze verbondenheid verwoord in de geloofsbelijdenis van de apostelen. Deze cursus wil een hulp zijn in het verwoorden van je eigen geloof. Hij heeft de vorm van een geloofsgesprek. Via uitwisselingen met elkaar gaat ieder proberen om uitdrukking te geven aan haar/zijn eigen geloof.

Data: 2 en 9 april 2019. Tijd: 14.00-16.00 u. Plaats: Antoniuskerk, Fazantlaan 17, 5613 CB Eindhoven
Kosten: € 12,50

Cursus: Over de Regel van Augustinus

Het is niet zeker of deze cursus doorgaat. Als de cursus niet doorgaat krijgt u in ieder geval bericht als u zich opgegeven hebt.

De kerngedachte van de Regel van Augustinus is dat mensen samen een gemeenschap vormen, een van ziel en van hart op weg naar God. Dat is realistisch en idealistisch tegelijk. Pas wanneer we uit liefde voor God handelen, kunnen we God ontmoeten in onze naaste. Na een kennismaking met Augustinus en de Orde der Augustijnen wordt de regel per hoofdstuk doorgenomen Inleiders: Wim Sleddens en Ingrid van Neer-Bruggink. Data en tijd: 11 en 25 april, en 16 en 30 mei 2019. Tijd: 14.00-16.00 uur. Plaats: Antoniuskerk, Fazantlaan 17, 5613 CB Eindhoven

Informatie: ingridcascia@gmail.com

Film en spiritualiteit: woensdag 17 april: L'Apparition

Een film van Xavier Giannoli. Het vaticaan vraagt een uitgebluste journalist om onderzoek te doen naar een Maria-visioen in Zuid Frankrijk. Deze journalist komt al snel klem te zitten tussen de uiteenlopende kerkelijke belangen, zijn eigen wereldbeeld en het achttienjarige meisje, dat zegt Maria te hebben gezien. Programma: Er is een korte inleiding op de film, daarna wordt de film vertoond, na afloop is er gelegenheid om met elkaar na te praten over de film

Tijd en plaats: 19.30-22.00, Antoniuskerk, Fazantlaan 17, 5613 CB Eindhoven.

Stiltewandeling met mystieke momenten in de natuur

Mystiek is een eenheidservaring met de werkelijkheid. Ook in de geschapen werkelijkheid in Gods vrije natuur is God te vinden. In de inleiding gaan we uit van mystieke teksten van Dag Hammarskjöld, Zukui Jifu (zenvrouw) en Franciscus van Assisi. Datum: vrijdag 3 mei en 7 juni
Tijd en plaats: 14.00u.-16.30u. Kerkwijkcentrum Tongelre, 't Hofke 153, 5641 AK Eindhoven, links van de Martinuskerk. Kosten: geen, behalve eigen consumpties. Programma: 14.00u. Inleiding vanuit een mystieke tekst. 14.30u. Stiltewandeling door het Groen Domein Wasven; start Beukenlaantje, 't Hofke 15.30u. Nagesprek in Kerkwijkcentrum Tongelre.

Leiding: Theo v.d. Elzen. Informatie/opgave: Ruud Aalders, apraalders@onsneteindhoven.nl
tel.040-2448611

COLOFON

Doelstelling

De *Kerk-Krant* is het informatieblad van de *Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven*. Daarnaast wil de *Kerk-Krant* fungeren als bindmiddel tussen de leden van de gemeenschap. De *Kerk-Krant* biedt een podium aan de deelnemers van de vieringen en andere geïnteresseerden over onderwerpen die de gemeenschap of de Kerk in het algemeen raken. De *Kerk-Krant* is gratis. Voor postabonnementen worden verzendkosten in rekening gebracht.

Redactie

René Hornikx
Dolf van der Linden
Linda Derksen
Gert Dirksen
Anita van der Kam
Frans Savelkouls

E-mailadres redactie

frans.ans.savelkouls@hetnet.nl

Web-site

www.augustinus-eindhoven.nl

Adres van de vieringen

Kapel Glorieuxpark, Geldropseweg 170, 5613LN Eindhoven. Bereikbaar met lijn 320 (vertrek station 9.05; aankomst Glorieux 9.11; terug richting station: vertrek 10.48 en 11.18; lijn 24 vertrek 11.23).

Stichting Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven

Voorzitter: Harrie Meelen. Secretariaat: Carla Piscaer;
cjm.piscaer@gmail.com

Bankrekening: NL27 INGB000 7526249

Elektronische toezending

Indien u prijsstelt op toezending van de *Kerk-Krant* per mail, dan gelieve dit kenbaar te maken via het mailadres van de redactie.

Volgende aflevering

De eerstkomende editie van de *Kerk-Krant* verschijnt op **2 juni 2019**. Sluitingsdatum voor kopij is **20 mei 2019**.

Ziekenbezoek en ziekencommunie

Vraag en aanbod kunt u richten aan Els Kuypers-van Wensen via emailadres Elskuypers41@gmail.com of aan Corrie de Bont via telefoonnummer 040-2436440.

De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden teksten niet te plaatsen, in te korten of anderszins redactioneel te bewerken. Het copyright berust bij de auteurs van de bijdrage.